

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

22. Qui perseuerauerit vsque in finem, hic saluus erit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

num, inquit, inter Apostolos fuisse Simonem Petrum libenter fatemur. Sed quod inter paucos homines valuit, ad totum orbem extendere nulla ratio patitur. Hæc ille infulsiſſime. Si enim paucorum Apostolorum debuit esse primus aliquis, & schismatis tollendi causa caput, à quibus tamen dissentionis aut ambitionis periculum non erat; quanto magis diffusa per totum orbem Ecclesia vnum esse Caput oportet, ne inter tot capita fieret dissensio, & omnia vastaret ambitio. Addit Calvinus. Adde quòd qui primus numeratur, non ideo protinus inter suos collegas Dominium habet. Cui responde, primatum Petri & successorum eius non esse Dominium temporale & imperiosum super reliquos pastores, sicuti qui maior est inter gentes, dominatur eorum; sed esse potestatem spiritualem & Ecclesiasticam componendi & definiendi ea quæ de fide & moribus in dubiū vocantur. Concludit Calvinus. Tam vt omnia illis quæ postulant, de Petro demus, donec impios & sacrilegos apostatas Petri successores esse probent, eius dignitas nihil ad Romanam Sedem. Hæc ille. Sed conuictum hoc ac maledictum est, non argumentum. Sic solent hæretici, quum argumenta deficiunt, ad conuictia diuertere, in quibus se multo plus valere norunt quàm in argumentis. De Primatu Petri ex Scripturis Euangelicis perspicuè & copiose demonstrato, vide operis nostri de Princip. fidei Doctrinal. lib. 6.

Caluini
cauillatio:
nes refel-
luntur.

Matth. 20
Vide infra
ad eadem
verba.

22. Qui perseuerauerit vsque in finem, hic saluus erit.

VANVS Erasmus, & post eum Beza, vertunt hic, Qui sustinuerit: & Marc. 13. vbi vulgatus interpres vertit, Qui sustinuerit, illi vertunt, Qui perseuerauerit, quum in Greco textu vtrobique idem

Versionis
nouitas
affectata.

G sic

fit verbum, ὁ ὑπομένει: videlicet vt vulgatam versionem quasi Ioannes ad oppositū quoquo modo reprehenderent. Nam Beza ad Matth. cap. 24. ver. 13. vbi eadem sententia hic repetitur, versionem vulgatam (quam ipse sequutus est Marc. 13) apertē reprehendit, dicens non ὑπομένειν, sed διασπρηθῆσθαι perseverandi virtutem significare. In quo lectoris imperitia turpiter abutitur. Ipsa enim lexica græca pluribus exemplis docent ὑπομένειν non minus propriē & frequenter perseverantiam significare quàm patientiam.

38. *Qui non accipit crucem suam & sequitur me, non est me dignus.*

Versionis
Bezane
ineptia.

THEODORVS Beza circa horum verborum receptissimam versionem, omnes hactenus interpretes corrigit, & nodum in scirpo quærit, vt aliquid in Catholica disciplina arrodatur. Illud, *Qui sequitur me*, ἀκολουθεῖν ὀπίσσω μὲν, vertit, *Qui sequitur me à tergo*. Et causam addit. Sic (inquit) interpretatus sum, quia quum non satisfacere Evangelistæ verbum ἀκολουθεῖν sequi, sed addendum aliquid præterea iudicaret, hoc quoque putauimus necessariò exprimendum, quod à vetere interprete & ab Erasmo fuit neglectum. Multi enim se Christum sequi dicunt, quum illi soli sequantur qui à tergo sequuntur, id est, qui illi verbo suo præeuntem possunt ostendere. Quare qui Deum colunt cultu à se excogitato, intelligant se se non sequi Christum, sed illi præire velle. Hæc ille, varios religiosorum in Ecclesia Catholica ordines, aut etiam mortificationes voluntariæ taxans, quasi cultus priuatim excogitatos; nullum autem Dei cultum probans, nisi qui in verbo Dei scripto expressè mandetur: hoc enim est, *Christum verbo suo præeuntem posse ostendere.*
Solent